

3 Μαρτίου 2018

Ο νεομάρτυρας του ελληνισμού Γρηγόρης Αυξεντίου (1928-1957)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Συμπληρώνονται σήμερα 61 χρόνια από την ηρωική θυσία του Σταυραετού του Μαχαιρά, Γρηγόρη Αυξεντίου (1928-1957), ο οποίος δολοφονήθηκε από τους Άγγλους, κατά τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των Ελλήνων της Κύπρου για την ένωση με την Ελλάδα.

Διάβασα αυτές τις ημέρες το βίο και την πολιτεία του νεομάρτυρος του ελληνισμού και της ορθοδοξίας μας Γρηγόρη Αυξεντίου. Και καθώς διάβαζα, άρχισα να κλαίω. Δεν μπόραγα να κρατηθώ. Είχα καιρό να κλάψω τόσο. Σταμάτησα το κλάμα, συνέχισα το διάβασμα, και στο τέλος πάλι έκλαψα. Και συνάμα σκεπτόμουν και αισθανόμουν το μεγαλείο αυτού του ήρωα. Την αγάπη του στο Θεό. Τη λατρεία του στην πατρίδα. Τη λεβεντιά του. Τη θυσία του. Και όλα του τα καλά και τα υψηλά. Τα έδωσε όλα. Για την πίστη και για το γένος. Και υπήρξε άφοβος και αντρειωμένος, όπως λέει ο ποιητής μας.

Το παιδί αυτό της Λύσης, ο γιός της Λύσης, όπως ονομάστηκε, ξεντρόπιασε την Κύπρο. Και την ελευθέρωσε από τους τελευταίους τυράννους της. Εμείς μόνο να κλαίμε μπορούμε, όταν διαβάζουμε τα ηρωικά του κατορθώματα, και να συγκινούμεθα. Και συνάμα να τροφοδοτούμεθα κι εμείς για τη δική μας αντίσταση απέναντι στους τυράννους. Στους μέσα και στους έξω.

Ο Αυξεντίου στα βουνά διάβαζε Αγία Γραφή. Και τη μετέδιδε και στους άλλους. Και γινόταν ένθεος. Και ήρωας. Και μεγάλος. Κι εκείνη τη μαρτυρική μέρα, την Κυριακή της Τυρινής το καταμεσήμερο, τρεις του μηνός Μαρτίου 1957, εκάηκε σαν λαμπάδα. Αφού αμύνθηκε γενναιότατα ως ελεύθερος πολιορκημένος στο κρησφύγετό του κι εφόνευσε αμέτρητους Άγγλους και επλήγωσε περισσότερους, βγήκε έξω και εκαίετο ωσάν λαμπάδα. Και το φως αυτής της λαμπάδας φωτίζει σήμερα κι εμάς. Και μέσα και έξω. Και ιδιαζόντως τη μαρτυρική μεγαλόνησο της Κύπρου, που της την έχουν στημένη για να την εξαφανίσουν, αν είναι δυνατόν, επειδή παραμένει, ύστερα από τόσους κατακτητάς και τόσα δεινά, ελληνορθόδοξη.

Ο μακάριος Γρηγόριος Αυξεντίου, από την άλλη πλάση που ευρίσκεται, και τα βλέπει όλα και μας παρακολουθεί και κλαίει, ένα έχει να μας πει: Ας κάνομε αντίσταση κατά των τυράννων, κατά εκείνων οι οποίοι θέλουν να εξαφανίσουν και την Κύπρο μας και την πατρίδα μας και κάθε καλό επάνω στη γης. Γι' αυτό «στῶμεν καλῶς». Και με την ευχή του, κι απ' το υπέροχο παράδειγμά του εμπνεόμενοι, ας σταθούμε όρθιοι. Ας προβάλομε αντίσταση. Ας ζητήσομε να μας φωτίσει ο Θεός τι να κάνομε και πώς να το κάνομε. Γιατί σε λίγο θα ψάχνουμε για Κύπρο και δεν θα υπάρχει. Θα ψάχνουμε για Ελλάδα και δεν θα υπάρχει. Θα ψάχνουμε για το καλό στην οικουμένη και δεν θα υπάρχει. Τα πάντα θα τα κατακλύσει τη βαρβαρότης.

Όμως εμείς, οι υιοί της Αναστάσεως και της ορθοδοξίας μας, της ελληνορθοδοξίας, δεν θα τα βάλουμε κάτω. Θα σηκωθούμε όρθιοι και με τη χάρη το Χριστού και την ευχή της Μεγαλόχαρης Παναγιάς του Μαχαιρά και των αγίων και την ευχή του νεομάρτυρος Γρηγορίου του Αυξεντίου, θα κάνουμε, όπως προείπαμε, αντίσταση και πόλεμο. Για να κρατήσουμε αυτά που μας παρέδωσαν οι άλλοι για να τα παραδώσουμε σ' αυτούς που έρχονται. Γιατί, λέει ο Κωστής Παλαμάς, ότι « είμαστε υπόλογοι και στους νεκρούς και στους αγέννητους». Οι νεκροί που έπεσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος, όπως ο Γρηγόρης Αυξεντίου, έκαναν τα πάντα για την εκκλησιά και για την πατρίδα. Και οι αγέννητοι που έρχονται θέλουν να παραλάβουν από μας εκείνα τα οποία οι προηγούμενοι, ο Γρηγόρης Αυξεντίου και οι υπόλοιποι, μας παρέδωκαν. Ευχαριστώ τον κύριο Ορφανίδη και την παρέα του για όλη αυτή την προσπάθεια και ευλογώ μ' όλη μου την ψυχή αυτό τον αγώνα γι αυτή την ομορφιά. Και εύχομαι να θεριέψει, να γιγαντωθεί, ν' απλώσει παντού κλαδιά και να σωθεί, για μια ακόμα φορά, η Κύπρος, η Ελλάδα και ο κόσμος. Αυτά.

Το κείμενο αναδημοσιεύεται από το βιβλίο "Γρηγορίου Αυξεντίου του νεομάρτυρος" των εκδόσεων Ακτή, το οποίο επιμελήθηκε ο Νίκος Ορφανίδης.